

Sygn. akt II Ka 567/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Wojciechowski

Sędziowie: SO Mariusz Sztorc (spr.)

SO Grażyna Artymiak

Protokolant: protokolant Jagoda Stępień

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Rzeszowie - Mariusza Kowala

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 stycznia 2014 r.

sprawy oskarżonego P. O. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie

z dnia 9 sierpnia 2013 r., sygnatura akt X K 655/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie do ponownego rozpoznania

Sygn. akt II Ka 567/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rzeszowie wyrokiem z dnia 9.08.2013 r., sygn. akt

X K 655/13 uznał oskarżonego P. O. za winnego tego, że w dniu

2 października 2012 roku w R., działając w celu uzyskania dla siebie karty kredytowej z limitem w kwocie 5.800 zł przedłożył w Centrum Handlowym (...) przy ul. (...) poświadczające nieprawdę pisemne oświadczenie w przedmiocie swojego zatrudnienia i uzyskiwanych dochodów w (...) z/s w Z., co miało istotne znaczenie dla uzyskania karty kredytowej C., wprowadzając tym samym w błąd co do możliwości wywiązania się z przyjętego na siebie zobowiązania, czym usiłował doprowadzić Bank (...) S. A. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonego, tj. czynu stanowiącego przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na mocy art. 14 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk przy zastosowaniu art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk Sąd Rejonowy warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 lata.

Na podstawie art. 33 § 2 kk Sąd Rejonowy orzekł nadto wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równą kwocie 20 złotych.

Od powyższego wyroku apelację wniósł Prokurator Rejonowy w Rzeszowie, który zaskarżył wyrok w całości i zarzucił obrazę art. 286 § 1 kk poprzez orzeczenie za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z

art. 11 § 2 kk kary pozbawienia wolności w wymiarze 3 miesięcy, w sytuacji gdy oskarżony dopuścił się przestępstwa zakwalifikowanego z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk – co w sytuacji dyspozycji art. 286 § 1 kk stanowi, iż sprawca powyższego czynu podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8 stanowi, że na podstawie art. 286 § 1 kk Sąd Rejonowy nie mógł wymierzyć orzeczonej kary 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Podnosząc powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Apelujący trafnie zarzuca, że Sąd I instancji dopuścił się obrazy przepisów prawa materialnego.

Równie trafnie apelacja dostrzega, że Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny w sprawie, dokonał właściwej oceny prawnej czynów przypisanych oskarżonemu, jak również w sposób pełny przeprowadził postępowanie dowodowe, ustalając okoliczności popełnienia przestępstwa i uznał, iż P. O. dopuścił się czynów z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Wymierzając karę Sąd I instancji dopuścił się jednak obrazy prawa materialnego przez wymierzenie kary 3 miesięcy pozbawienia wolności w sytuacji, gdy najniższy próg kary wynosi 6 miesięcy.

Uzasadniając wskazany wyżej wymiar kary pozbawienia wolności, Sąd I instancji stwierdził, że orzeczona kara odpowiada nie tylko stopniowi winy, ale i społecznej szkodliwości popełnionych czynów oraz spełniać będzie, zdaniem tego Sądu, cele zapobiegawcze i wychowawcze względem oskarżonego. Dodać należy, że takie stanowisko Sądu Rejonowego było wyrazem akceptacji wniosku prokuratora o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy, złożonego na podstawie art. 335 § 1 kpk, w którym oskarżyciel publiczny wnioskował o wymierzenie oskarżonemu kary 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 2 lat. Taka kara została rzeczywiście przez Sąd I instancji orzeczona.

Treść art. 286 § 1 kk nie pozostawia wątpliwości, że stypizowany w nim czyn zagrożony jest karą od 6 miesięcy do 8 lat pozbawienia wolności. Sąd Rejonowy wydając zaskarżony wyrok orzekł zatem wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności, która nie mieści się w sankcji określonej powołanym przepisem. Prowadzi to do wniosku, że nastąpiła obraza przepisu prawa materialnego w sytuacji przyjęcia przez Sąd Rejonowy kumulatywnej kwalifikacji czynu oskarżonego z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk. Uchybienie to jest tego rodzaju, że zaskarżony wyrok należało uchylić i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie do ponownego rozpoznania.

W ponownym postępowaniu rzeczą Sądu Rejonowego będzie rozpoznanie sprawy, a w przypadku stwierdzenia winy oskarżonego wymierzenie kary zgodnie z dyrektywami wymiaru kary oraz odpowiadającej zagrożeniu wskazanemu w normie prawnej zastosowanej w wyroku przez ten Sąd.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku na podstawie art. 437 § 2 kpk, 444 kpk, 449 kpk, 456 kpk.